

عنوان مقاله:

مقایسه راندمان های آبیاری در اراضی سنتی و تسطیح شده شالیزاری مطالعه موردی (شهرستان قائم شهر- استان مازندران)

محل انتشار:

سومین همایش ملی مدیریت شبکه های آبیاری و زهکشی (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

میلاذ باباپورگل افشانی - دانشجوی کارشناسی ارشد آبیاری و زهکشی ، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طب

علی شاهنظری - استادیار دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

میرخالق ضیاتبارا احمدی - استاد دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

قاسم اقاچانی - مربی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

خلاصه مقاله:

برنج پس از گندم ، مهمترین محصول کشاورزی در جهان میباشد و ایران با تولید حدود دو میلیون تن برنج در سال از این نظر دارای جایگاه ویژه ای میباشد. با توجه به بحران خشکسالی و مصرف بالای آب در اراضی شالیزاری، ارایه راهکارهایی جهت افزایش راندمان های آبیاری میتواند بسیار مفید باشد . در این راستا ، هر ساله اراضی شالیزاری زیادی در استان های شمالی کشور تسطیح و تجهیز میشوند که در این مطالعه نقش اینگونه اراضی بر راندمان مصرف آب (WUE) و بهره وری آب (WP) مورد بررسی قرار گرفته است . تحقیقات حاضر در شهرستان قائم شهر، استان مازندران و با مقایسه دو زمین سنتی و تسطیح به مساحت های 1/9 و 5/67 هکتار برای وارپته طارم (از نشا تا برداشت) انجام شده و دبی های ورودی و خروجی از زمینها توسط دستگاه پارشال فلوم ثبت شده است . نتایج نشان میدهد د در اراضی سنتی و تسطیح شده به ترتیب، راندمان آبیاری 60 و 71 درصد و بهره وری آب 0/44 و 0/55 کیلوگرم بر مترمکعب گردید.

کلمات کلیدی:

برنج، اراضی تسطیح شده شالیزاری، راندمان مصرف آب، بهره وری آب، پارشال فلوم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/112070>

